

Ökotábor – Vértes-tábor 2017. október 7 – 8.

Felicitatio recordationis (boldog megemlékezés):

Sajnos véget ért egy csodás korszak, mivel a Kőhányáson lévő Vértes-tábor helyszínét adó Steinau Vendégház otthonos és színvonalas táborhelyétől el kellett búcsúznunk. A vendéglátónk, Illés Edina 2012-től fogadott minket szinte minden ősszel és tavasszal, hogy a Vértes két oldalát kutatásunk alá vonjuk. Szép emlékekkel és jószívvel köszönjük a pazar vendéglátást nyújtó helyszínt, és reméljük, hogy Edinával, aki a Vértes Erdő Zrt.-nél kapcsolattartó, még sokszor találkozunk, és lesznek még közös programjaink.

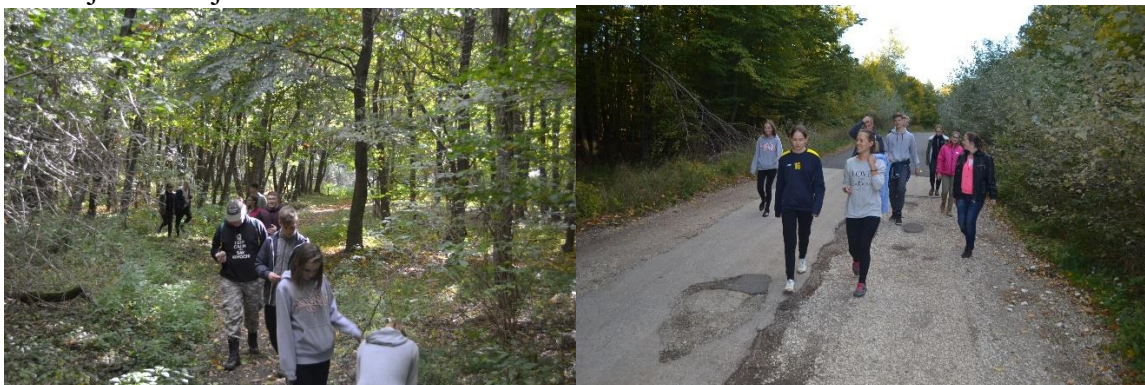
Jelenünk és talán jövőnk...

2017 tavaszától töprengtünk azon, hogy hol is lehetne az Ökotábort tartani, lehetőleg a Vértesben, vagy annak peremén, könnyen megközelíthető kutatási területen. Nem sok helyszín jöhetett szóba, mert a tábor megszokott igényeit is figyelembe kellett vennünk.

Így esett a választás a pusztavámi Vajda János Erdei Iskolára, ahová már két éve minden nyár elején járunk a 9. osztályosokkal. A helyszín, valamint a felújított épület gyönyörű, és ráadásul 30 fő ellátására alkalmas. Mivel a helyet több iskola is igénybe veszi, nagyon nehéz időpontot szerezni egy 3 napos táborhoz. Sajnos nekünk is csak két napot sikerült lefoglalnunk, így esett a választás az október 7-i és 8-i napokra.

Így történt, hogy 2017 októberében, első ízben vettük igénybe az Erdei Iskolát, hogy új táborhelyként kipróbáljuk és megnézzük, milyen lehetőségeket nyújt számunkra. Első alkalommal a terület bejárására koncentráltunk, hogy legközelebb már célirányosan keressünk fel helyeket, ahol területi felvételezéseket, gyűjtéseket és ezekhez kapcsolódó kutatásokat végezhetünk. Szerencsénkre az Erdei Iskola vezetője, Varga Csilla minden lehetőséget megmutatott nekünk még korábban, így a tábor napjain önállóan és térképpel felszerelve kezdhettük meg a környező erdők bejárását.

Szombaton délelőtt indultunk ki a táborba, több szülő segítségével, 13 diákkal, valamint Czeti Antónia és Eichardt János vezetésével. A szállás elfoglalását követően egy rövid túrát tettünk a közeli erdőben, hogy a diákok is ismerkedjenek az erdei környezettel, és felkészüljenek a rájuk váró túrákra.

Egy igazán ízletes spagetti után, kis pihenőt követően elindultunk az első, hosszabb gyalogtúránkra. A cél az egyik bányató és környéke volt, melyhez a térképet követve jutottunk el.

Sajnos még élt az erdészet által kiadott kijárási tilalom (szarvasok utóbőgése miatt október 15-ig 16:00 után nem szabad kint tartózkodni a járatlan erdei utakon), ezért időben visszafordultunk, és a tervúton (ma: erdészeti út) visszatértünk a táborba.

Eközben a táborban Czeti Antónia és két fiú előkészítette a bográcsozáshoz szükséges alapanyagokat, így a visszaérkezésünk után fél órával már lobogott a tábortűz, és kezdhettük a főzőcskézést.

A bográcsozás közben kötetlen beszélgetéssel és rengeteg nevetéssel ütöttük el az időt, majd a kész pörköltet este nyolc körül tálalhattuk. A finom és laktató vacsora után jött a legizgalmasabb program, az éjszakai túra. Néma csendben, kis lépésekkel haladtunk a célunk felé (melyet csak az tudhat meg, aki legközelebb eljön velünk). Mindenesetre jó hangulatban és adrenalinnal telve érkeztünk vissza a táborba. Ezzel zárult a szombati napunk.

Vasárnap már nyolckor ébresztőt fűjtünk, hogy az aznapra betervezett hosszabb túrát teljesíteni tudjuk. Nos, „ember tervez...”, de nem tudtunk elindulni 10 óra előtt, mert esett, szemerkélt az eső. Aztán kitisztult, és végre elindultunk. A térkép alapján, a piros csíkot és a piros keresztet követve egy körtúrát tettünk meg, mely közben a különböző erdők és a rétek csodálatos őszi élővilágát néztük meg. Szedtünk gombákat és fotóztuk a különleges és érdekes helyzeteket, élőlényeket. Majd az egyik erdei úton felfedeztünk valamit, amit nem oda illőnek találtunk...- de ez egy másik történet.

Délután kettőkor értünk vissza a táborba, ahol már várt minket Czeti tanárnő csodálatos gulyáslevese, no és a spagettije. Jóllakva és ellazulva még egy órát sziesztáztunk, majd összepakoltunk, és négy órakor elhagytuk a szállást.

Összességében remek két napot tudhattunk magunk mögött, és a kis csapat minden tagja remekül érezte magát. Reméljük, jövőre többen is kedvet kapnak a táborozáshoz!